

Δύο μέτρα και δύο σταθμά

Είναι γνωστό ότι, εδώ και πάνω από έναν χρόνο, βρίσκεται σε εξέλιξη μία οξύτατη πολιτική διαμάχη σχετικά με την ορθότητα μιας απόφασης του Υπουργείου Πολιτισμού (με σύμπραξη της διοίκησης του Μετρό, του Δήμου Θεσσαλονίκης και την έγκριση του ΚΑΣ) σχετικά με το Μετρό Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την οποία, οι αρχαιότητες που ανακαλύφθηκαν στον (υπό δημιουργία) σταθμό Βενιζέλου, θα τεμαχιστούν, θα αποσπαστούν από τον χώρο του έργου για να προχωρήσουν απρόσκοπτα οι εργασίες και θα επανατοποθετηθούν μελλοντικά.

Λόγω της σοβαρότητας του θέματος και με δεδομένο ότι η προηγούμενη (επί ΣΥΡΙΖΑ) διοίκηση του Μετρό είχε προγραμματίσει την εκτέλεση των εργασιών, με την διατήρηση (ως έχουν) των αρχαιοτήτων, χωρίς απομάκρυνση, η διαφωνία για το θέμα προσέλαβε ταχύτατα πολιτικό χαρακτήρα.

Ανάμεσα στα άλλα, υπήρξαν και τρεις προσφυγές των αντιδρώντων προς το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), το οποίο πρόσφατα, με πλειοψηφία ψήφων μόλις 13 προς 12 (!), εξέδωσε απόφαση που δίνει «πράσινο φως» στην υλοποίηση των αποφάσεων του ΥΠΠΟ, κρίνοντας ότι αυτές είναι συνταγματικές, νόμιμες και σύμφωνες με τις διεθνείς συμβάσεις, απορρίπτοντας ταυτόχρονα τις αιτίσεις όλων των προσφυγών που υποβλήθηκαν.

Μετά την απόφαση αυτή οι πολιτικές (και όχι μόνο) αντιδράσεις κορυφώθηκαν και, όπως όλοι αντιλαμβάνονται, θα ακολουθήσει επόμενος γύρος αντιπαραθέσεων αλλά και κινήσεων από τους αντιδρώντες για να αποτρέψουν (όπως εξαγγέλλουν) την εφαρμογή της κυβερνητικής απόφασης.

Προφανώς οι υπουργοί φέρνουν

Γράφουν οι Κώστας Γιαννακός,
Κώστας Γκούμας,
Δημήτρης Ντογκούλης

του ΜΜΕ, της απόφασης του ΣτΕ για το Μετρό της Θεσσαλονίκης και, βεβαίως με τις αναπόφευκτες συγκρίσεις όσον αφορά στην «υποδοχή» αντίστοιχων αποφάσεων του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου και την πολιτική ρυτορική τους πάνω σε αυτές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ – ΠΣ σε ανακοίνωσή του για το θέμα (ΕΘΝΟΣ 30/6/2021) χαρακτήρισε την όλη εξέλιξη ως «πράξη βαρβαρότητας, η οποία στέλνει την ολοκλήρωση του Μετρό της Θεσσαλονίκης στο απότερο μέλλον».

Δεν στάθηκε όμως στην απλή αμφισβήτηση και την ανοικτή αντίδραση προς την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου (το οποίο απέρριψε τις δικές του απόψεις), αλλά δηλώνει πως «ο ΣΥΡΙΖΑ – ΠΣ θα είναι στο πλευρό ... των πολιτών και ... στα αιτήματα της επιστημονικής κοινότητας και των ζωντανών δυνάμεων της Θεσσαλονίκης».

Η εφημερίδα του κόμματος (ΑΥΓΗ, 5/7/2021) σε αφιέρωμά της χαρακτηρίζει την επικύρωση των αποφάσεων του ΥΠΠΟ ως «πολιτικό έγκλημα» και υπαινίσσεται ότι όλα αυτά γίνονται για την εξυπόρετην «συμφερόντων».

Επίσης, με προφανή σκοπό να μειώσει το κύρος της απόφασης του ΣτΕ, επισημαίνει ότι πήγαντε με «οριακή πλειοψηφία», θεωρώντας την μάλιστα μία «ισοπαλία» που η τύχη της κρίθηκε από την ψήφο της προέδρου ...

Για το ίδιο θέμα η Εφημερίδα Συντακτών επικαλείται το σκεπτικό της μειοψηφίας των δικαστών (12 ψήφοι), θεωρώντας ότι η «μειοψηφία» του ΣτΕ «δείχνει τον δρόμο», καλώντας τον Πρωθυπουργό

υπόθεση του Μετρό και των αρχαίων έκλεισης οριστικά με την απόρριψη από το ΣτΕ.... Όμως η γνωμοδότηση του ΣτΕ αφορά αποκλειστικά στην νομιμότητα της πλύσης.... και δεν επιβάλλει στην Κυβέρνηση ποια πλύση θα ακολουθήσει» και συμπλήρωσε ότι «ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι να αποτραπεί μια επιλογή η οποία ζημιώνει τον εθνικό πλούτο, καθυστερεί την ολοκλήρωση μεγάλου κοινωφελούς ...έργου, αλλά και επιβαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο με ένα σοβαρό ...κόστος, το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί...» (ΑΥΓΗ, οπι).

Αρχίζουμε τις παρατηρήσεις μας από τη δήλωση του πρώην πρύταν του ΑΠΘ ως προς τον χαρακτήρα των αποφάσεων του ΣτΕ, ο οποίος, πολύ ορθά, αποδομεί τη λανθασμένη αντίληψη που κυριαρχεί ότι δήθεν μια απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου εγκρίνει ή απορρίπτει την εκτέλεση ενός τεχνικού έργου ή ότι το καθιστά αυτομάτως «νόμιμο» ή «παράνομο».

Επίσης πολύ σωστά ο κ. Μυλόπουλος, με δεδομένο ότι το έργο του Μετρό Θεσσαλονίκης και οι εργασίες στον σταθμό Βενιζέλου βρίσκονται εδώ και χρόνια σε εξέλιξη, και τώρα εμφανίζεται μια νέα τεχνική πλύση, πολύ σωστά επικαλείται το κριτήριο της (πιθανής) ζημιάς του εθνικού πλούτου και της (τυχόν) επιβάρυνσης του δημοσίου, που (κατά την άποψή του), στη συγκεκριμένη απόφαση του ΣτΕ, αγνοήθηκε.

Ακόμη θα συμφωνήσουμε χωρίς δισταγμό με την άποψη της ΕΦ.ΣΥΝ ότι σε μια τέτοια απόφαση, με τόσο «οριακή πλειοψηφία», η πολιτική πνεύ-

εφόσον το ΣτΕ δεν τα εγκρίνει, οπότε πρέπει να κατεβαθμίστούν.

Στην περίπτωση όμως του Μετρό Θεσσαλονίκης επιλέγουν μία τελείως διαφορετική αντιμετώπιση των αποφάσεων του ΣτΕ. Εκεί, με περισσότερη υποκρισία και εφόσον η απόφαση δεν συμβαδίζει με τους πολιτικούς τους στόχους, αρχίζουν να μετράνε τις ψήφους των δικαστών, να επικαλούνται την μειοψηφία και γενικά πάει περίπατο ο «σεβασμός στις αποφάσεις της Δικαιοσύνης», δεν θεωρούν ότι το θέμα του Μετρό «έκλεισε» και βεβαίως δηλώνουν ότι τίθενται στο πλευρό εκείνων που ζητούν να μην εφαρμοστεί η «νόμιμη» πλέον) απόφαση του ΥΠΠΟ, καλώντας τους, ουσιαστικά σε ανυπακοή και κινητοποίησης.

Δύο μέτρα ποιόποιον και δύο σταθμά! Επιλεκτικός σεβασμός και «απλα-καρτ» ερμηνεία και αντιμετώπιση των αποφάσεων της δικαιοσύνης. Δυστυχώς σε τέτοιες αντιφάσεις και αδιέξοδα οδηγούν οι ιδεοληπτικές και οι χωρίς τεκμηρίωση εμμονές τους ενάντια στα έργα Αχελώου.

Εκεί ποιόποιον που βρισκόμαστε στην υπόθεση έργων Αχελώου, οφείλει η κυβέρνηση να οριστικοποιήσει με σαφήνεια (και όχι με επικοινωνιακά τρόικ) τις αποφάσεις της, να επιλέξει την υδροπλεκτική αξιοποίηση των έργων, να επιλύσει τις διοικητικές εκκρεμότητες, και όλα αυτά σε γνώση και συνεννόηση με το ΣτΕ, όπως επιβάλλεται σε κάθε αναπτυξιακό εγχείρημα μιας σοβαρής κυβερνησης που επιζητά βιώσιμες πλύσεις. Σημείωση: Επειδή, εδώ και πολλά χρόνια, ορισμένοι προσπαθούν με ψέματά ή με μισές αιλήθειες να χειραγωγήσουν την κοινή γνώμη, επικαλούμενοι τις αποφάσεις του ΣτΕ για τα έργα Αχε-

(όπως εξαγγέλλουν) την εφαρμογή της κυβερνητικής απόφασης.

Προφανώς οι υπογράφοντες το παρόν δεν έχουμε τη γνώση, ούτε και την πρόθεση να εμπλακούμε (και μάλιστα δημόσια), στη διαμάχη αυτή. Δεν θα μπορούσαμε όμως να μην παρατηρήσουμε κάποιες επιμέρους ομοιότητες αυτής της υπόθεσης με τα τόσο σημαντικά για τη Θεσσαλία ημιτελή έργα επί του Άνω Αχελώου (φράγμα Συκιάς, σύραγγα μεταφοράς, αλλά και το ΥΗΕ Μεσοχώρας), η πορεία των οποίων γνώρισε αλητεπάλλιης διακοπές και σε μεγάλο βαθμό η τύχη τους καθορίζεται έως σήμερα από τις κατά καιρούς ακυρωτικές αποφάσεις του ΣτΕ.

Ας μας επιτραπούν λοιπόν κάποια σχόλια για τον τρόπο υποδοχής, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και των φιλικών

οικαστών (12 ψηφοί), θεωρώντας ότι η «μειοψηφία» του ΣτΕ «δείχνει τον δρόμο», καθώντας τον Πρωθυπουργό να επανεξετάσει ποια είναι η «πιο συμφέρουσα λύση». Επίσης στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που μετέχουν στην κίνηση των αντιδρώντων, ισχυρίστηκαν ότι υπήρξαν σημαντικά στοιχεία που δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου («Αν τα ήξερε αυτά το ΣτΕ προφανώς η απόφαση δεν θα ήταν 13/12»), χαρακτηρίζουν την απόφαση ως «σταθμό και όχι φινάλη στον αγώνα μας» και καλούν σε απεργία ώστε «κανένας να μην δουλέψει για (την) απόσπαση (των αρχαιοτήτων)» (Δ. Κουτσούμπα, πρόεδρος ΣΕΑ).

Ειδικότερα ο πρώην πρύτανης ΑΠΘ και πρώην πρόεδρος του Μετρό κ. Γιάννης Μυλόπουλος δήλωσε πως «νομίζουν πολλοί πως η

χωρίς δισταγμό με την άποψη της ΕΦ.ΣΥΝ ότι σε μια τέτοια απόφαση, με τόσο «οριακή πλειοψηφία», η πολιτική πογκράσια οφείλει να λάβει σοβαρά υπόψη τις εντάσεις που τέθηκαν και από τη μειοψηφία των δικαστών και να επανεξετάσει τις επιλογές της. Εκείνο όμως που μας εντυπωσιάζει από την υπόθεση του Μετρό, είναι η στάση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κυρίως επειδή γνωρίζουμε ποια είναι η στάση του μονίμως απέναντι σε αποφάσεις του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου!

Τόσα χρόνια, από τους πλαικιστές αυτού του πολιτικού χώρου, είτε στο κέντρο (π.χ. Φάμελλος) είτε τοπικά, ακούμε να χαρακτηρίζουν συλληβδην τα έργα του Αχελώου «παράνομα» και ανεύθυνα να ισχυρίζονται πως η υπόθεση «έκλεισε» οριστικά

μισές απλήθειες να χειραγωγήσουν την κοινή γνώμη, επικαλούμενοι τις αποφάσεις του ΣτΕ για τα έργα Αχελώου, σας παραπέμπουμε στον σύνδεσμο που ακολουθεί πιο κάτω, για κάποιες έγκυρες και χρήσιμες πληροφορίες για ορισμένες από τις πολυυσημερένες αυτές αποφάσεις:

https://theswater.blogspot.com/2021/07/blog-post_66.html

***Ο Κώστας Γιαννακός** είναι πρόεδρος Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας.

***Ο Κώστας Γκούμας** είναι γεωπόνος, πρ. δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας.

***Ο Δημήτρης Ντογκούλης** είναι πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας.